ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
25 Σεπτεμβρίου 1985 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 79 και 80/84,

που έχουν ως αντικείμενο αιτήσεις του Tribunal de grande instance του Verdun προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με τις οποίες ζητείται, στο πλαίσιο των ποινικών δικών που εκκρεμούν ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Procureur de la République

και

Claude Chabaud (υπόθεση 79/84)

και

Jean-Louis Rémy (υπόθεση 80/84),

η έκδοση προδικαστικών αποφάσεων ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3, 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— οι εκπρόσωποι της γαλλικής κυβέρνησης J.-P. Costes και S. C. de Margerie, επικουρούμενοι από την I. Knock, υπάλληλο διοικήσεως, για τη γαλλική κυβέρνηση,

— οι νομικοί σύμβουλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων R.-C. Béraud και G. Marenco, επικουρούμενοι από την N. Coutrelis, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, για την Επιτροπή,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δύο αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1984, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 22 Μαρτίου 1984, το Tribunal de grande instance του Verdun-sur-Meuse υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα — όμοιο και στις δύο υποθέσεις — ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3, 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, προκειμένου να εκτιμήσει αν συμβιβάζεται προς το κοινοτικό δίκαιο εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα κατώτατη τιμή πωλήσεως των καυσίμων στον καταναλωτή.

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο ποινικών διώξεων που ασκήθηκαν κατά των Chabaud και Rémy, διευθυντών κέντρων διανομής που περιλαμβάνουν και πρατήρια βενζίνης, κατηγορούμενων ότι προέβησαν στην πώληση καυσίμων σε τιμές κατώτερες από την κατώτατη τιμή που καθόριζε η ισχύουσα κατά τους μήνες Μάιο, Ιούνιο και Ιούλιο 1983 εθνική κανονιστική ρύθμιση.

3 Οι κατηγορούμενοι στην κύρια δίκη υποστήριξαν ότι το άρθρο 4 της υπουργικής απόφασης 82-13/Α, της 29ης Απριλίου 1982, περί λιανικής τιμής πωλήσεως των καυσίμων, στο οποίο στηρίζεται η επίμαχη κατώτατη τιμή, αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα προς τα άρθρα 3, στοιχείο στ), 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

4 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το εθνικό δικαστήριο έκρινε αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

« Η από 29 Απριλίου 1982 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του υπεύθυνου για την Ενέργεια Υπουργού της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, με την οποία απαγορεύεται η πώληση στη Γαλλία απλής βενζίνης και βενζίνης σούπερ σε τιμή

κατώτερη από εκείνη που καθορίζεται περιοδικά με υπουργική απόφαση, είναι σύμφωνη ή αντιβαίνει προς τις διατάξεις των άρθρων 3, 5 και 30 των άρθρων της Συνθήκης της Ρώμης της 25ης Μαρτίου 1957; »

5 Με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1985 (στην υπόθεση 231/83, Cullet, Συλλογή 1985, σ. 315), το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να εξετάσει τα ίδια ζητήματα που είχαν ανακύψει στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με την εφαρμογή της ίδιας εθνικής κανονιστικής ρύθμισης. Οι λεπτομέρειες της εν λόγω κανονιστικής ρύθμισης εκτέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο συναφώς στη συνέχεια προέβη στην ερμηνεία των ισχυουσών διατάξεων κοινοτικού δικαίου.

6 Τελικά, το Δικαστήριο έκρινε ότι:

— τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό από τις εθνικές αρχές κατώτατης λιανικής τιμής πωλήσεως των καυσίμων·

— το άρθρο 30 της Συνθήκης αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση, όταν η κατώτατη τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εγχώρια διυλιστήρια, αυτές δε οι τιμές παραλαβής συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εγχώριων διυλιστηρίων σε περίπτωση κατά την οποία οι τιμές στις ευρωπαϊκές αγορές καυσίμων αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.

7 Επειδή δεν ανέκυψε στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης κανένα νέο στοιχείο, για την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο Tribunal de grande instance του Verdun-sur-Meuse, καθώς και για τους λόγους που υπαγόρευσαν τη συγκεκριμένη απάντηση, το Δικαστήριο παραπέμπει στο κείμενο της προαναφερθείσας απόφασης της 29ης Ιανουαρίου 1985, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

8 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με δύο αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 1984 το Tribunal de grande instance του Verdun-sur-Meuse, αποφαίνεται:

1) **Τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό από τις εθνικές αρχές κατώτατης τιμής λιανικής πωλήσεως των καυσίμων.**

2) **Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση, όταν η κατώτατη τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εγχώρια διυλιστήρια, αυτές δε οι τιμές παραλαβής συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εγχώριων διυλιστηρίων σε περίπτωση κατά την οποία οι τιμές στις ευρωπαϊκές αγορές καυσίμων αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.**

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος

G. Bosco